

[Kofod-Svendsen]

Med disse ord kan jeg give den meget overraskende oplysning, at Kristeligt Folkeparti stemmer for finanslovsforslaget.

Rosing (S):

Under forhandlingerne om forslaget til finanslov for 1992 og den efterfølgende brede enighed om vedtagelsen senere i dag har Grønland ikke spillet nogen større rolle. Det kan jeg kun være ganske godt tilfreds med – tilfreds, fordi stort set alle partierne herinde og medlemmerne, som jo repræsenterer et meget bredt udsnit af den danske befolkning, ikke sætter spørgsmålstegn ved de økonomiske overførsler til det grønlandske samfund.

Finanslovens mange tal dækker jo over aktiviteter både inden for riget, herunder Færøerne, Grønland, Jylland og Øerne, men også i større og større grad globalt i den verden, som Danmark i stadig stigende grad er en del af. Finanslovens mange dele og detaljer sender et signal fra os herinde til familien Jensen rundt om i mange små og store julepyntede hjem i det snefattede Danmark, og den sender et vigtigt signal fra repræsentanterne for det danske folk til den omliggende verden om vores vilje til at videreføre og videreudvikle et demokratisk sindelag indadtil og udadtil. Og netop nu er det væsentligere end nogen sinde at fastholde netop folkestyret og de demokratiske traditioner som udgangspunkt for de signaler, vi sender ud her fra Folketinget.

Det politiske signal, vi sender til Grønland i dag, når vi vedtager finanslovsforslaget, er et godt signal. Det er udtryk for en betydningsfuld solidaritet mellem vore to meget forskelligartede dele af riget med baggrund i vores fælles historie. Det er også et udtryk for et ønske om en fælles fremtid, som skal formes i forståelse med hinanden, men først og fremmest med respekt for og hensyntagen til hinanden.

Det er jo ikke sådan, som nogle her i Danmark og minsandten også nogle herinde gerne vil fremstille det, at vi bare rager til os. Faktisk gøres i Grønland et stort arbejde og store anstrengelser for at udvikle, hvad jeg med et udmærket modeord vil kalde en bæredygtig grønlandsk økonomi.

Grønland er en stor og betagende naturoplevelse – det kan de fleste, der har været i Grønland, vist ikke være uenig med mig i – men Grønland er for os, der har landet som vort

hjem og vor fremtids vugge, også andet og mere end det. Økonomisk set – og det er jo det, vi taler om i dag – er Grønland et stort potentiale. Vi går forrest i viljen til at udnytte dette potentiale; det gælder på råstofområdet, på turismen, på fiskeriet og i det hele taget på en bæredygtig udnyttelse af vore ressourcer.

Selv om man i dag har for vane at rive mure ned, er vi oppe mod en mur, når det gælder udnyttelsen af vore rigdomme. Stadig i dag oplever vi en selvbestaltet autoritær holdning hos velbærgede og uforpligtede kredse i Europa, som hellere end gerne vil fortælle os og belære os om, hvordan vi skal forvalte vort samfund og vore ressourcer.

Jeg har i det snart forløbne år været ude med nogle enkelte betragtninger om et mere selvstændigt Grønland. Det har naturligvis skabt en umiddelbar interesse, bl.a. fordi de fleste vel betragter rigsfællesskabet som en fasttømret enhed, men grundloven forbyder jo heldigvis ikke en vis tankevirksomhed og en vis grad af fantasi.

Midt i en til tider uoverskuelig omvæltning blandt Danmarks nærmeste naboer betragter jeg det som en nødvendig konsekvens, at også vi i Grønland som en tidligere koloni og som en del af den danske økonomiske udskrivning tager fat på en analyse af vores situation og dermed også lader tankerne vandre omkring nogle visioner for Grønlands fremtid og dermed vel også for Danmarks fremtid.

I øvrigt har der jo været røster fremme her i efteråret blandt en af regeringens faste støtter her i salen om en omdirigering af en del af tilskuddet til Grønland. Kristeligt Folkeparti så gerne, at en del af tilskuddet blev brugt til hjælp for Østlandene. Denne snak er nu forstummet, men jeg kunne nu godt tænke mig at høre regeringen om, hvilke tanker det muligvis har sat i gang hos de regeringsførende partier.

Til slut skal jeg blot til orientering for det høje Ting og dermed den danske befolkning oplyse, at vi nu ved årsskiftet overtager det sidste område, som vi ifølge hjemmestyreloven kan overtage, nemlig sundhedsvæsenet.

Det fremgår af finansloven for 1992, at de ca. 600 mio. kr., som staten hidtil har brugt på det grønlandske sundhedsvæsen, nu vil blive overført til det grønlandske hjemmestyre, og dermed overtager vi styringen og det politiske ansvar for en af de mest kontroversielle og vanskelige samfundsopgaver.